Bác Hồ là thế đấy

Thời chống Mỹ. Một buổi trưa, Hồ Chủ tịch đang chuẩn bị nằm nghỉ thì cần vụ báo bác là có khách. Khách là một cụ già ở Hương Yên. Cùng đi với cụ Là một vị lãnh đạo tỉnh. Trên xe còn có một thùng cá khá nặng.

Thưa bác, cháu xin thay mặt bà con ở địa phương lên thăm sức khỏe bác và có ít cá mới đánh đem lên biểu Bác. Cá loại này là cá tiến nổi tiếng ở đầm Dạ Trạch đấy ạ

- Thưa cụ, cụ ngang tuổi tôi, xin cụ đừng xưng hô như thế!
- Vâng nếu cụ cho phép...
- Ao nhà ta có rộng không mà cụ thả được nhiều cá vậy?
- Dạ thưa cụ đây là cá của hợp tác xã.
- Cá của hợp tác xã là tài sản chung của bà con, phải để bà con dùng chứ!
- Thưa cụ, nhờ có ông lãnh đạo tỉnh giao cho nên lần đầu tiên tôi mới được gặp cụ Chủ tịch nước, thật may mắn cho tôi quá. Còn cá, đã chót mang lên đây rồi, xin cụ vui lòng nhận cho chúng tôi không phải đem về.

Hồ Chủ tịch cho mời ông cán bộ phụ trách bếp lên gặp Người.

- Loại cá này ở chợ Bắc Qua bán bao nhiều một cân?
- Thưa bác một cân giá...
- Vậy chú cân lên xem tất cả là bao nhiều cân, coi như nhập vào bếp của cơ quan. Và chú tính xem bao nhiều tiền để gửi cụ cầm về.

Quay sang vị khách quý Hương Yên, Hồ Chủ tịch ân cần nói.

- Tôi xin đa tạ tấm lòng cụ và bà con xã nhà đối với tôi. Quả cụ và bà con cho, tôi nhận, còn đây là số tiền tôi gửi cụ đem về nộp vào hợp tác xã.